

- 10) w § 23 dodaje się ust. 3 w następującym brzmieniu:
 „3. Dodatek, o którym mowa w ust. 1, otrzymuje od dnia 1 stycznia 1965 r. nazwę „dodatek za nieprzerwany czas pracy”. Wysokość dodatku oraz wykaz central telefonicznych i telegraficznych i miejsc pracy, do których przywiązany jest dodatek, określa Minister Łączności w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac i w uzgodnieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Łączności.”;
- 11) po § 23 dodaje się § 23a w następującym brzmieniu:
 „§ 23a. Pracownikom pozostającym w stosunku służbowym w dniu 1 stycznia 1965 r. przysługuje stawka dodatku za nieprzerwany czas pracy (§ 4c) przywiązana do grupy uposażenia zasadniczego, według której pobierali uposażenie w ostatnim miesiącu przed wejściem w życie rozporządzenia, wyłączając wypadki zaszeregowania do grupy uposażenia, do której jest przywiązany wyższy dodatek.”;
- 12) § 24 otrzymuje brzmienie:
 „§ 24. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia pracownikom nie przysługuje:
 1) dodatek pobierany dotychczas w myśl uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za

pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 25, poz. 124).

- 2) dodatek określony w uchwale nr 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku dla pracujących”.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia powierza się Ministrowi Łączności, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac i Ministrowi Finansów.

§ 3. Upoważnia się Ministra Łączności do ogłoszenia w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac w Dzienniku Ustaw jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 września 1957 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” z uwzględnieniem dokonanych zmian oraz z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1965 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

320

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 grudnia 1964 r.

w sprawie zmiany granic miasta Opoła w województwie opolskim.

Na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o dokonywaniu zmian podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. Nr 6, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do miasta Opoła w województwie opolskim włącza się z powiatu opolskiego w tymże województwie obszar osiedla Groszowice.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1965 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

321

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 grudnia 1964 r.

w sprawie określenia wysokości odsetek ustawowych i maksymalnych.

Na podstawie art. 359 § 3 Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 93) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wysokość odsetek ustawowych ustala się na 8% w stosunku rocznym.

§ 2. 1. Osoby fizyczne i prawne nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej nie mogą zastrzegać sobie ani pobierać w pieniądzu lub w innych wartościach odsetek przewyższających 12% w stosunku rocznym.

2. Postanowienia umów sprzeczne z przepisem ust. 1 są nieważne co do nadwyżki korzyści majątkowych ponad granicę określoną w tym przepisie.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1965 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

322

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 23 grudnia 1964 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zastosowania przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 maja 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych do pracowników terenowych urzędów miar oraz urzędów probierczych.

Na podstawie § 1 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 maja 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodo-

wych (Dz. U. z 1958 r. Nr 33, poz. 149, z 1959 r. Nr 17, poz. 95, z 1960 r. Nr 14, poz. 80 i z 1962 r. Nr 31, poz. 145) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 1959 r. w sprawie zastosowania przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 maja 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych do terenowych urzędów miar oraz urzędów probierczych (Dz. U. Nr 3, poz. 22) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. 1. Tworzy się fundusz nagród dla pracowników terenowych urzędów miar i urzędów probierczych w wysokości 4,5% funduszu płac.

2. Fundusz nagród przeznacza się:

- 1) w wysokości 3% na nagrody dla pracowników wyróżniających się w pracy zawodowej;

2) w wysokości 1,5% na nagrody dla pracowników technicznych za osiągnięcia w ujawnianiu przestępstw i nadużyć w zakresie przepisów o miarach i narzędziach mierniczych oraz przepisów prawa probierczego.

3. Zasady przyznawania nagród ustali Prezes Głównego Urzędu Miar w porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1964 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

323

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 16 listopada 1964 r.

w sprawie egzekucji z lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość.

Na podstawie art. XIX § 3 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. — Przepisy wprowadzające Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 94) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Egzekucja z lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość odbywa się według przepisów o egzekucji z nieruchomości.

2. Jeżeli budynek, z którego wyodrębniono lokal będący przedmiotem egzekucji, znajduje się na działce gruntu stanowiącej własność Państwa i oddanej właścicielom lokali w tym budynku w użytkowanie wieczyste, egzekucja z lokalu odbywa się z uwzględnieniem przepisów dotyczących egzekucji z prawa użytkowania wieczystego.

§ 2. 1. Zajęcie lokalu mieszkalnego obejmuje również:

- 1) lokal użytkowy konieczny do wykonywania zawodu

przez właściciela lokalu mieszkalnego, a stanowiący część składową lokalu mieszkalnego,

2) udział właściciela lokalu mieszkalnego we współwłasności nieruchomości, z której wyodrębniono własność tego lokalu, a w wypadkach określonych w § 1 ust. 2 — udział we współwłasności budynku i w prawie użytkowania wieczystego działki gruntu, na której został on wzniesiony.

2. Nie można kierować odrębnej egzekucji do przedmiotów i praw określonych w ust. 1.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1965 r.

Minister Sprawiedliwości: *M. Rybicki*

324

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 15 grudnia 1964 r.

w sprawie ustalenia wysokości sumy należnej Skarbowi Państwa od absolwentów akademii medycznych.

Na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 8, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Absolwenci akademii medycznych w razie uchylenia się od obowiązku wynikającego z przepisów ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o zatrudnianiu absolwentów szkół wyższych (Dz. U. Nr 8, poz. 48) zobowiązani są do zwrotu Skarbowi Państwa z tytułu częściowego zwrotu kosztów wykształcenia następujących kwot pieniężnych:

1) absolwenci wydziałów lekarskich	— 50.000 zł,
2) absolwenci oddziałów stomatologicznych	— 40.000 zł,
3) absolwenci wydziałów farmaceutycznych	— 35.000 zł.

2. Ustalone w ust. 1 kwoty należności pieniężnych stanowią mniej niż połowę średniego kosztu wykształcenia absolwenta na poszczególnym kierunku studiów, obliczonego bez uwzględnienia wydatków związanych z inwestycjami, kapitalnymi remontami, prowadzeniem badań naukowych, kształceniem kadry naukowej, utrzymaniem zarządu centralnego oraz amortyzacją środków trwałych.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1964 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Łączono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.